

Negentiende jaargang

4

augustus 1967.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Wat leven we snel!

Dat is een opmerking, welke we bijna dagelijks kunnen horen. Van jongeren, maar vooral ook van ouderen. Wat gaat de tijd toch snel! 't Is Maandagmorgen. We hebben weer een hele werkweek voor ons menen wonderwat te kunnen doen. En voor we het eigenlijk beseffen is het alweer vrijdag en is de week voorbij gegaan. Wat leven we snel. Ouderen zeggen: 't Is alsof het leven steeds vlugger gaat. Vroeger duurde een week veel langer".

Nu is dat natuurlijk niet waar, wanneer we de bewering toetsen aan kalender en horloge. Dan is alles precies gelijk gebleven. Toen en nu had en heeft een jaar 12 maanden, 52 weken, 365 dagen, Toen en nu werd en wordt een dag verdeeld in 24 uren, een uur in 60 min. en een min. in 60 sec. En de tijdsduur van die uren en minuten is even lang gebleven.

Een oud horloge loopt werkelijk niet langzamer dan een nieuw. En toch wordt het vrij algemeen beleefd, alsof alles veel sneller gaat. Het merkwaardige is, dat terwijl de gemiddelde leeftijd gestegen is, nu er veel meer oudere mensen zijn, de ouderen veel langer jong schijnen, het toch een veel gehoorde uiting is: "Wat worden we snel oud".

Er zijn voor dit verschijnsel natuurlijk verschillende oorzaken te noemen. Maar een van de voornaamste is wel onze geheel gewijzigde manier van leven.

Een oud rijmpje zegt: "Donderdag, de schoonste dag der dagen 's morgens nog een halve week, 's avonds nog twee dagen. Men proeft hieruit het langzame verstrijken van de tijd. Er zat geen gang in. Hunkerend zag men uit naar die nog zo ver verwijderde zaterdagavond. Een ander rijm openbaart dat: Och wordt het dan nooit geen zaterdagavond, zaterdagavond zeven uur". Dat alles is absoluut verleden tijd.

Dat kennen we niet meer. Jongeren begrijpen er niets van. En eerlijk gezegd, zelfs als je die tijd zelf meebeleefd hebt, begrijp je het vaak ook niet meer. Je vraagt je ook wel een afziende naar de tegenwoordige tijd, hoe leefden wij dan toch als jongeren? Hoe besteedden wij onze tijd? Welke mogelijkheden waren er? Laat ik beginnen met de opmerking, dat ik die jeugdtijd niet in mijn herinnering zie als een moeilijke tijd. Als een opeenstapeling van plichten, als een leven onder dwang, als een leven zonder vreugden. Integendeel. Het was een fijne tijd.

Een tijd vol vreugde, vol verrassingen. Kleine verrassingen misschien, maar die tot grote vreugden werden.

Daar was in de eerste plaats het gezin. O zeker, ik weet het wel, ook in die tijd waren er wel minder gelukkige gezinnen, al was het aantal veel kleiner dan in deze tijd. Maar regel was, dat vader en moeder = moeder vooral = een geweldig bindend element vormden. Echtscheidingen kwamen veel minder voor. Ook al harmonieerde het niet altijd tussen de ouders, dan bleef die eenheid toch wel bewaard. Vader en moeder waren wat minder egoïtisch, hadden wat meer geduld en daar genoten de kinderen van. En de ouders zelf ook. Want menig crisis werd daardoor overwonnen en bracht later vreugdevol herstel.

Misschien vindt U dat dit gezin te veel geïdealiseerd wordt. Naar mijn mening niet. De samenleving in een gezond gezin, de omgang met broers en zusters, de verzamelplaats van vrienden en vriendinnen, kan moeilijk overschat worden. Maar al zou mijn blik te geïdealiseerd zijn, beschouw het dan als tegenhangen tegenover de bekrompen blik van moderne schrijvers, die pogen geld te verdienen met een onnatuurlijke afbraak van het gezin en het verleden, waar zij uit voortgekomen zijn. Naast het gezin was er de familie. En het is weer een kenmerk van de degeneratie van deze tijd, dat men bij het woord familie geneigd is te denken aan familietwisten. O zeker, die waren er ook.

Het waren geen andersoortige mensen. Zij vertoonden dezelfde fouten en gebreken als wij. Natuurlijk.

Daar ontkomt een mens niet aan. Zelfs bij hen, die er hun werk van maken en hun eigen voordeel zoeken met afgeven op het verleden, vinden we dikwijls duidelijk terug de eigenaardige fouten, welke zij in het voorgeslacht veroorzaakten. Maar meer dan de familietwisten was er de familieband.

Ooms en tantes, neven en nichten behoorden er meer bij. Waren veel meer direct betrokken bij alles wat in het gezin en in de familie passeerde. Daar is heel veel van verloren gegaan en de mensen zijn er niet gelukkiger door geworden. Zou het ook kunnen zijn, dat de oorzaak daarvan is, dat de mensen voorheen wat dichterbij de kerk en wat dichterbij de Bijbel leefden? In de Bijbel toch zijn de stemmen, de families, de gezinnen zeer belangrijk. In de Bijbel ook is belangrijk het respect voor de oudsten, aan wie door hun ervaring wijsheid wordt toegekend? Dat is wel geheel anders dan hetgeen wij nu zien, nu luid-schreeuwende

en protesterende jongeren menen de wijsheid in pacht te hebben.

Wij willen in een volgend nummer het jeugdleven van het nu oud-wordende en wegstervende geslacht nog iets meer van nabij bezien.

Koedijk (N.H.)

Ev. H. Nijdam Lzn.

- - - - -

Een Zwanezang.

Door mijn verhuizing van SNEEK naar GRONINGEN, wat nog niet algemeen bekend schijnt te zijn, kreeg ik van een paar familieleden bericht, dat hun giro retour was gekomen, omdat de plaatsnaam (SNEEK) niet juist was.

Uit het standpunt van het Girokantoor bekeken: bijzonder attent, maar vrij vervelend voor de penningmeester.

Deze functionaris heeft nu eenmaal van tijd tot tijd ook betalingen te verrichten.

Wat hij bij voorkeur pleegt te doen uit de binnenkomende gelden.

In verband met het een of het ander vraag ik U vriendelijk doch dringend het eventueel nog verschuldigde over 1967, uit eigen beweging te gireren of te storten op postrekening 82.67.24 t.n.v.

penn.: "Nijdamstra-Stichting" te GRONINGEN.

Bespaart mij alstublieft, die onnodige kwitantieschrijverij, wat U bovendien extra geld kost (thans f 1.-- per inning!) Gratis besteed ik uren aan alle mogelijke werkzaamheden voor de Stichting (o.a. genealogie).

Beloon mij nu eens door zelf een girobiljet in te vullen.

Mocht U onverhoopt niet in staat blijken te zijn deze medewerking te verlenen dan zal ondergetekende hoewel ongaarne, eind september genoodzaakt zijn tot beoelde incasso over te gaan.

Ik reken op U!

Bij voorbaat dank.

C. van der Schoot Azn.

penningmeester.

- - - - -

Van de heer F. Graansma ontving onze penn.meester de in dit nummer afgedrukte anekdoten. De heer Graansma stelt veel belang in genealogie en niet minder in de Nijdamstra-Stichting. Hartelijk dank heer Graansma voor uw medeleven en medewerking.

Redakteur.

Ungetiders.

Ungetiders. Omstreeks de eerste wereldoorlog trokken ze nog naar de Friese greidstreken. Ungetiders komt van het woord ûngetiid = onlege tijd. Wat zou voor de Friese greidboer een meer onlege tijd zijn dan die van de hooioogst? De ûngetiders dan, waren arbeiders, ook wel kleine boeren, die zich verhuurden als maaier. Ze waren in de eerste plaats afkomstig uit de Friese bouwhoek, verder kwamen ze uit Groningerland, Drenthe en Overijssel. Zelfs uit Duitsland kwamen ze en deze Duitsers werden aangeduid met de naam hanneke-maaiers of poepen.

Net als de Nederlandse ûngetiders, waren ook deze buitenlandse oosterburen voor het merendeel kleine boeren die hard werkten en sober leefden. De spaarventjes die ze aldus maaiende verdienden, werden gebruikt om eigen bedrijfje uit te breiden door aankoop van grond en van vee.

Gedurende de gehele hooioogst waren deze mannen van huis. Ze maakten zeer lange dagen, maar het voedsel dat ze van de boeren kregen was goed, al moet gezegd worden dat het wel zware kost was. Het voornaamste was, dat ze een vrij redelijk loon ontvingen, althans meer dan voor een normale arbeider gebruikelijk was.

Ook pake Folkert, toen nog een jonge kerel, verliet gedurende die tijd zijn kroeg aan de Kaleweg in Groninger Opende en begaf zich naar Friesland. Zeker een jaar of tien heeft hij 's zomers gemaaid op het land van een zekere.... Willem Vleer, in de buurt van Grouw. Folkert had dus een vaste boer.

De maaier die geen boer had, stond bijna net als een koe in Sneek aan de markt. Sneek was de plaats waar de boeren die geen maaier hadden, één of meer huurden. De ûngetiders stonden daar dan met een strijkstok in de hand. De zeis en hun bundeltje kleren lagen voor hen op de grond.

De boeren bekeken de maaiers van alle kanten, alsof ze vee keurden. Een potige vent had zich meestal gauw verhuurd en wie er wat minder stevig uitzag, moest maar afwachten of ze hem namen.

Pake Folkert was, omdat hij nog niet zover van Grouw woonde, de zondagen thuis. De kosten voor het vervoer, hij ging met de Lemmerboot vanaf Blauwverlaat, bedroegen tot Grouw f 0.800 Per dag maaide hij ongeveer $1\frac{1}{2}$ pondemaat en ontving daarvoor per week f 10.--. Gedurende de gehele hooitijd maaide hij dan zo'n 50 pondemaat.

Het hooiland van Vleer was over de weg niet te bereiken, de boer zette Folkert daartoe met een bootje over het Pikmeer. Folkert sliep 's nachts in het land in een klein tentje en eenmaal per dag bracht Vleer eten en drinken.

Zodra het 's morgens begon te lichten, was Folkert in de weer en ging door met zijn werk tot 's avonds de schemering viel. Tijd om aan eenzaamheid te denken was er niet, want hij viel 's avonds als blok in slaap.

Op een nacht hoorde hij in zijn tentje geknabbel. De volgende morgen ontdekte hij dat de poffert, die hij voor zijn morgen-ontbijt had bewaard was aangevreten. Zo'n ontbijt had hij ongewild gedeeld met een waterrat of een ander roofdier. Tot aan de waterkant kon hij het spoor volgen.

Over het algemeen was het zo, dat de maaier zelf voor brood en spek moest zorgen. Zo was het ook bij Folkert. De boer bracht alleen koffie, karnemelksepap en warm eten.

Was het maaien afgelopen, dan kreeg de maaier naast zijn loon, een grote ronde kaas van de boer, die hij in een blauwe zak op de rug mee naar huis droeg.

Later toen Folkert zelf een aardig spultje had, kreeg hij zo eens in het jaar visite van Vleer en z'n vrouw. De verhouding tussen de boer en z'n ūngetider moet dus wel prima zijn geweest.

F. Graansma.

IJsherberg te Groninger opende.

Wanneer men tegenwoordig vanaf de Doezumer melkfabriek langs de Kaleweg naar Surhuisterveen wil rijden, dan is deze weg plezierig om te rijden.

De niet al te brede weg, is keurig geasfalteerd.

De vaart die er langs loopt, is op de meeste plaatsen eigenlijk niet meer dan een vrij brede sloot.

Een twintig jaar geleden was de Kaleweg nog een zandweg, 's zomers mul en in de winter modderig, vol kuilen en gaten.

In de vaart kwam een enkel scheepje nog eens wat kunstmest brengen of aardappels laden.

Zo'n vijftig jaar geleden was er vrij regelmatig scheepvaart. De meeste schippers voeren dan tot aan de Hoflaan in Opende. Op de hoek van de Hoflaan en de Kaleweg staat nu een gewoon burgerhuisje, vijftig jaar geleden stond op diezelfde plek een oud huisje waarin een kroeg was gevestigd. De kroeg van Folkert en Antje.

Ter hoogte van de Hoflaan was een zwaairom voor de schepen en deze verbreding van de vaart vormde daardoor tevens een soort haventje. Regelmatig legden hier turfschippers aan.

Andere schepen brachten klei ter verbetering van de lage mieden. Verder kwam hier regelmatig het potschip van Lammert- en later Wietse potschipper aanleggen. Lammert en Wietse voeren de hele omgeving af om hun waar aan de man te brengen. Ze verkochten koperen ketels, kopjes van chinees porcelein, maar ook gewoon aardewerk, porceleinen hondjes en rood-stenen zeeppotjes z.g.n. Schellingse potjes met twee oortjes en touwtjes er aan.

Vanzelfsprekend leverden Lammert en Wietse ook nachtspiegels, grote en kleine. De winkelier Jan van Houten uit Opende, plagt z'n klanten die een pot moesten hebben, altijd te vragen naar de grootte, op deze manier: "Hoe groot moet 'er wezen, ien veur één of veur twee miagsels?"

De potten waren in twee kleuren leverbaar, rood en groen. Een versje gemaakt op een dominee, die er wat vreemde ideeën op nahield, spreekt hier ook van:

"Nicoloas moet....
zet hem op de pot,
zet hem op de rooie,
de gruune is kapot".

Doordat de potten van steen waren, brak er gauw eens een. Enfin de potschippers moesten ook leven.

De turven en de baggels werden rechtstreeks door de turf-schippers geleverd aan de boeren, die de hele dag met paard en wagens in de weer waren.

Voor Folkert en Antje waren het goede dagen wanneer er zo wat vertier aan de Kaleweg was. De schippers kwamen nu en dan eens een Berenburgertje pikken en de boeren bleven niet achter. Verder kwam dagelijks de dominee van de oude kerk om een paar borrels. Een enkele keer gebeurde het wel eens dat dominee wat te veel had gedronken, dan durfde hij 's avonds niet alleen langs de donkere Hoflaan naar huis. Hij vroeg dan of Folkert hem even thuis kon brengen.

Soms vroeg dominee wel eens of Folkert, die naar de kleine kerk ging, ook eens bij hem kwam kerken. Toen Folkert dat eens had gedaan vroeg dominee, die hem wel gezien had "En hoe vond je mijn preek?"

"Geweldig dominee", was het antwoord. Om de klandizie te behouden moet je wel eens wat doen. Overigens ontbrak het de predikant niet aan zelfkennis. Vanaf de preekstoel zei hij vaak: "Luister naar mijn woorden, maar let niet op mijn daden".

In de wintermaanden werd de Kaleweg, vooral het laatste stuk tot Kortwoude, door de gezamenlijke bewoners onderhouden. De diepe kuilen werden dan opgevuld met takken, stenen en zand. Het bleef echter altijd een grote modderpoel en vaak bleven er wagens in steken. Het uitbaggeren van de vaart geschiedde in die tijd nog met handkracht. Degene die dit werk deed, heette een leiker.

Wanneer in de winter de vaart was dichtgevroren en het ijs betrouwbaar was, dan was de kroeg van Folkert en Antje IJsherberg. Hele groepen jongelui startten hier voor schaats(tochten, b.v. naar Zoutkamp. Ook werden er wel schaatswedstrijden gehouden, waarna de prijsuitreiking dan plaatsvond in de herberg. De gelagkamer was dan voor dergelijke gelegenheden veel te klein, derhalve werd in de schuur ruimte gemaakt. Daar werden lange tafels en banken neergezet en olielampen opgehangen. Zo'n ijsfeest duurde de hele nacht. Folkert had voor deze gelegenheid een vat jenever ingeslagen waarvoor hij f 10.-- moest betalen. Hij verdiende er dan ook nog zo'n tientje aan. Gelukkig voor Folkert schenen de winters vroeger doorgaans strenger te zijn dan in onze tijd.

Al met al, was er in de zomermaanden wel het een en ander te beleven, ook in de winter was er vertier. Maar niets is hier bestendig. De herberg is sedert lang verdwenen, Folkert en Antje leven niet meer en de vaart is een onbetekenend watertje geworden, waar in de zomer nog eens een eenzame hengelaar zijn geluk beproeft. De vaart groeit steeds meer dicht tot een brede sloot. Nog één generatie, dan zal de vaart misschien helemaal verdwenen zijn.

F. Graansma.

FAMILIEBERICHTEN

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen zoon en broertje

ALBERT

Aduard, 11 mei 1967. Kloosterstraat 3.

F. Holtrop
L. Holtrop-Nijdam
Roelof.

Met grote vrugde geven wij u kennis van de geboorte van onze zoon en broertje

JAN PAUL

Groningen, 26 juli 1967
Rijnstraat 10a

Kl. Nijdam
M.G. Nijdam-Hukema
André

Mei tank oan God en greate blydskip dogge wy tyngde fan de berte van ús jonkje en broerke

NAMMEN

Th. L. Wijnia
A. Wijnia-v.d. Brug
Hotske
Bottje
Ankie
Lieuwe
Grietje

Alles bêst. Spannum 4 aug. 1967.

Met grote dankbaarheid maken wij bij dezen bekend de geboorte van ons dochtertje en zusje

GRIETJE THEODORA

G. Wijnia-Bakker
S. Wijnia
Jitske
Trijntje
Elisabeth
Tjerk Jochum
Bernarda Lolkje

Welsrijp, 7 aug. 1967

- - - - -

Dankbaarheid vervult onze harten met de geboorte van ons vierde dochtertje en zusje die wij

THEA PLETERICK

noemen.

S. Nijdam-Osinga
P. Nijdam
Hinke Siementje
Antje Ida
Carla Minnie

Bolsward, 12 aug. 1967, Turfkade 6.

- - - - -

Ynpleats fan kaerten. God forrike ús houlik mei de berte fan in leaf famke, der't wy Him tige tankber foar binne.

Wy neame har TRIENTSJE

D. Wijnja
J. Wijnja-de Jong

Aldagea W. 46 17 aug. 1967

- - - - -

V E R L O O F D

WIEB TJOELKER

15 mei 1967

Maarssen, Jan v. Goyenstr. 8

HENK NIJDAM

Haren, (Gr.) Molenkamp-
steeg 1.

- - - - -

RENNIE NIJDAM en GRIETJE LANING geven kennis van hun voornemen in het huwelijk te treden op vrijdag 21 juli a.s. om 16.00 uur in het gemeentehuis te Zuidlaren.

Zuidlaren Tienelsweg 44 Haren, Nestiolaan 1
Juli 1967.

- - - - -

Heden overleed in haar Heer en Heiland, in de gezegende ouderdom van ruim 93 jaar, onze lieve zorgzame moeder, grootmoeder, overgrootmoeder en betovergrootmoeder

IJTJE OUDEGA

sinds 1 maart 1967 weduwe van Gatze Wynia.
Openb. 14 : 13. Bolsward 1 aug. 1967 "Bloemkamp".
Correspondentie-adres: Legedyk 8, Wirdum.

Wirdum:

R. Wynia
A. Wynia-Mast

Akkerwoude:

W. Vellenga-Wynia

Dokkum:

G. Wynia
M. Wynia-Zijlstra

Dokkum:

R. Agema
Den Haag:

O. Wynia

T. Wynia-Brouwer

Wirdum:

F. van der Werff-Wynia

Leeuwarden:

U. Wynia

W. Wynia-Sinia

Canada:

G. Wynia

A. Wynia-Wedzinga

Klein-, achterkleinkinderen
en achterkleinkind.

- - - - -

Heden ontvingen wij het droevige bericht uit Canada, dat God door een ongeval uit onze familiekring heeft weggenomen onze lieve kleinzoon en neef

JEEN WIJNJA

oud 17 jaar, geliefde zoon van Gerrit Wijnja en Tr. Wijnja-Postma. Trooste de Heere de ouders, broers en zusters in dit voor hen zo smartelijk verlies.

Oppenhuizen, 22 juli 1967

J.M. Postma

G. Postma-Brouwer

Fam. Wijnja

Fam. Postma

Voor ons zeer onverwacht maar op Zijn tijd, nam de Here tot Zich Zijn kind, onze lieve moeder en grootmoeder

BERENDINA POL

sinds 8 november 1965 weduwe van H. Nijdam.

Zij bereikte de leeftijd van 76 jaar.

Groningen, 5 augustus 1967. "Bethesda" Noorderbuitensingel 12.

Farmsum:

S. Koop-Nijdam

H. Koop

en kinderen

Groningen:

S. Klip-v.d. Veen

H. Klip

en kinderen.

- - - - -

De Here heeft tot zich genomen in zijn eeuwige heerlijkheid onze innig geliefde vrouw, moeder en schoonzuster

FROUKJE WYNIA

in de ouderdom van 46 jaar.

Joh. 11 : 25-27.

Wommels, 8 augustus 1967 S. Miedema en kinderen.

De begrafenis heeft plaats gevonden te Wommels 12 aug. '67.

- - - - -

Op 14 aug. 1967 nam de Here vanuit "Huize Horizon" te Amsterdam, tot zich, onze lieve moeder, groot en overgrootmoeder

JOUKJE BROUWER

sedert 1932 Wed. van Hendrik J. Brouwer op de hoge leeftijd van ruim 89 jaar.

Den Haag:

Uit aller naam

T. Wynia-Brouwer

O. Wynia.

De ter aarde bestelling heeft plaats gehad vrijdag 18 aug. te Boven Knijpe.

- - - - -

Heden overleed in het Diakoneessenhuis te Groningen na een langdurige ziekte nog vrij onverwacht mijn lieve zoon en onze lieve broer en zwager

KEES NIJDAM

in de krachtvolle leeftijd van 48 jaar, geliefde echtgenoot van Trientje Haijema.

Stadskanaal 18 maart 1967.

Eelde:

D. Wiggers-Nieman

A. Nijdam

J. Nijdam-Groeneveld

F. Nijdam

C. Nijdam-Arends

G. Ubels-Nijdam

L. Ubels.

Heden ging van ons heen in het Diakonessenhuis te Groningen na een langdurige ziekte nog zeer onverwachts onze lieve oom

KEES NIJDAM

in de krachtvolle leeftijd van 48 jaar, geliefde echtgenoot van Trientje Haijema.
Stadskanaal 18 maart 1967.

Eelde:

J. Nijdam

D. Nijdam-Ottens

Eelde:

D. Luttmer-Ubels

H. Luttmer

Groningen:

G. v. Wijk-Nijdam

P. v. Wijk

Eelde:

D. Rutgers-Nijdam

H. Rutgers

Eelde:

G. Nijdam en verloofde.

FAMILIENIEUWS

Slachtoffer ernstig gewond.

Tuinder slaat student neer.

Leiden, woensdag - De 24 jarige Amsterdamse student J. Nijlam is maandagavond 21 augustus j.l. te Noordwijk bij een vechtpartij levensgevaarlijk gewond.

De student liep na een strandwandeling met zijn meisje en een vriend over de Grent in Noordwijk, toen enkele jongelui in een auto opmerkingen over het meisje maakten.

De vriend van de student gaf een tik tegen de auto, waarop de zeven inzittenden, afkomstig uit Lisse en Sassenheim, uit de auto kwamen en de wandelaars bedreigden. Toen de student trachtte de zaak te sussen, werd hij door een 20 jarige tuinder uit Lisse tegen de grond geslagen. Hij bleef met ernstig hersenletsel bewusteloos liggen.

De jongelui, die met de auto wegreden, konden later door de politie worden aangehouden. Zij hadden 's middags verschillende cafe's in de omtrek bezocht.

Het slachtoffer werd naar het Academisch Ziekenhuis te Leiden overgebracht. Gisteren was zijn toestand nog zorgwekkend. De Lissenaar is vandaag voor de officier van justitie in Den Haag geleid.

- - - - -

25 mei 1967
EERSTE DIPLOMA VAN TINE MARCUSSCHOOL

Van een onzer verslaggevers.

Vreugde en voldoening heersten vanmorgen in de Tine Marcusschool voor slechthorenden aan de Ossenmarkt te Groningen.

Voor de eerste maal in de historie van deze onderwijsinrichting werd daar het certificaat voor de driejarige ulo uitgereikt.

De eerste geslaagde is Henny Nijdam uit Eelde, die met uitstekende examencijfers voor de dag kwam:

8 voor Nederlandse taal,

7 voor Engels,

6 voor geschiedenis

8 voor biologie

9 voor wiskunde.

De ulo-opleiding aan deze school is in 1962 gestart. Zeven leerlingen van de vierjarige cursus doen momenteel ook eind-examen, het schriftelijke gedeelte is reeds achter de rug.

In juni volgt het mondelinge deel.

Een van de gecommitteerden, ds. Poelstra uit Eext, sprak vanmorgen bij de uitreiking van het diploma aan Henny Nijdam waarderende woorden tot het meisje en tot de leerkrachten, die zoveel hadden bijgedragen tot dit uitstekende resultaat.

EXAMENS.

Aan de Landbouw Hogeschool te Wageningen, slaagdd voor het propadeutisch examen K. Nijdam te Grouw

juli 1967.

⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕

⊕ ⊕ ⊕

⊕

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden
tel. 05100 - 22167.

Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21
Leeuwarden, tel. 05100 - 21232.

Penningmeester: C. v.d. Schoot, Azn., Torenflat 179,
van Lennepaan, Groningen,
tel. 05900 - 0.50 - 52536.

LEDEN:

H. Nijdam-Smit, Boerhaavelaan 113, Groningen

W.P. Nijdam, Nijlânsdyk 32, Leeuwarden

K. Nijdam Anna van Burenstraat 14, Sneek

=====

POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester
NIJDAMSTRA-STICHTING, Groningen

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra Tyngje", lid/abonnees be-
talen f 4.25 per half jaar. Donateurs
(leden f 1.-- per half jaar).

REDACTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden

ADMINISTRATIE: K. Nijdam, Anna van Burenstraat 14, Sneek (
tel. 05150 - 3739.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Anna van Burenstraat 14, Sneek,
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.
